

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010470
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813010470.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného X. A. na hlavnom pojednávaní dňa 12.9.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný X. A., nar. XX.X.XXXX, bytom O., Ul. XX. T. XX/X,

je vinný, že:

1/ dňa 4.3.2013 okolo 12:00 hod. v blízkosti predajne CBA na Ul. 29. Augusta v Handlovej, okres Prievidza, sa vyhrážal zabitím svojej bývalej družky Q. B., uvádzal, že si nepraje, aby jeho deti vychovával vrah - J. A. a obvinený bývalú družku a J. A. zabije, čím u poškodenej Q. B. vzbudil obavu, že svoje hrozby splní,

2/ dňa 11.3.2013 okolo 19:00 hod. obvinený pred obytným domom číslo X na Partizánskej ulici v Handlovej, okres Prievidza, sa vyhrážal zabitím bývalej družky Q. B. a jej priateľovi J. A., čím u poškodenej Q. B. vzbudil obavu, že svoje hrozby splní,

3/ hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna X. A., nar. XX.XX.XXXX, a dcéry M. A., nar. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/368/2011 zo dňa 18.5.2012, právoplatným dňa 18.5.2012, bol zaviazaný s účinnosťou od 1.7.2011 prispievať na ich výživu sumou 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, v období od 1.9.2013 do 12.9.2014 v Handlovej, okres Prievidza, si vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnil, hoci mal finančné prostriedky zo zamestnania vo firme F., s.r.o., B., a z invalidného dôchodku, čím zostal dlhovať Q. B. na výživnom sumu 651,12 eur,

4/ hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich dcér Z. A., nar. XX.X.XXXX, a H. A., nar. XX.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 17P/12/2013 zo dňa 15.7.2013, právoplatným dňa 26.7.2013, bol zaviazaný od právoplatnosti rozsudku prispievať na ich výživu každej samostatne 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje, do rúk V. A., v období od 26.7.2013 do 12.9.2014 v Handlovej, okres Prievidza, si vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnil, hoci mal finančné prostriedky zo zamestnania vo firme F., s.r.o., B., a z invalidného dôchodku, čím zostal dlhovať V. A. na výživnom sumu 705,70 eur,

t e d a :

v bode 1/, 2/,

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal sčasti na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 3/, 4/,

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1/, 2/,

pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, sčasti odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

v bode 3/, 4/,

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného X. A. (ďalej len „obžalovaný“) o uznaní viny za skutky uvedené v obžalobe prokurátora sp. zn. 1Pv 191/14/3307 (skutky 3/, 4/, rozsudku) a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaných skutkov nevykoná a vykoná dokazovanie v rozsahu výroku o treste. Vykonal dokazovanie vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1/, 2/, rozsudku, v rámci ktorého vypočul obžalovaného, svedkyňu - poškodenú Q. B. (ďalej len „poškodená“), svedka - poškodeného J. A. (ďalej len „poškodený“), svedkov: V. A., J. B., D. L., X. N., M. J., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný spáchanie skutkov pod bodmi 1/, 2/, poprel, poprel, žeby sa bol poškodenej, s ktorou má maloleté deti, vyhrážal zabitím resp. žeby sa tak bol vyhrážal i na adresu poškodeného. Vie, že títo dvaja spolu žijú, stretol sa s poškodenou pred obchodom CBA v Handlovej, no pri žiadnom stretnutí a ani pred bytom poškodenej sa nevyhrážal zabitím. Pripustil, že poškodenej vyčítal, že sa nehanbí, že už raz bola nakazená, povedal jej, že deti od nej získa súdnou cestou, že sa dala dokopy s vrahom. Poškodená si to vymyslela, len preto, aby ho dostala do väzenia tak, ako v minulosti. Nebol pod vplyvom alkoholu,

vulgárne jej nenadával, možno jej nadával, že je špina. Nepamätal sa, žeby sa stretol s poškodenou pred jej obytným domom, resp. že tam bol, nevylúčil to, že tadiaľ mohol ísť, keď išiel na záhradku matky, tá býva asi 150 metrov od poškodenej. Zazvonil na byte poškodenej, chcel vedieť, ako je dcére Z., ktorá mala byť chorá, na byte i klopal. Poškodená mu (podľa neho) neotvorila, pri večierke sa stretol s hliadkou polície, v ktorej bol i svedok N., ten sa ho pýtal, čo zase robí za hlúposti, aby sa na druhý deň dostavil na políciu, že to spíšu, že mal vtedy vypité. Na políciu však neprišiel, lebo išiel za sestrou. Spáchanie skutkov pod bodmi 3/, 4/, uznal vinu týchto skutkov, ich spáchanie úprimne oľutoval.

Pretože poškodená na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.10.2013 využila zákonné právo a ako svedkyňa odmietla vypovedať, súd sa oboznámil s jej výpoveďami z prípravného konania na č.l. 8-10, 11-13. Poškodená vypovedala, že dňa 4.3.2013 bola v obchode CBA na Ulici 29. Augusta v Handlovej. V obchode bol aj obžalovaný, ten sa jej pýtal na deti, majú spolu 4 deti, kde sú. Keď kráčala po nákupe domov, oslovil ju obžalovaný a vyhrážal sa jej, že má odkázať hentomu (myslel tým poškodeného, s ktorým žila a obžalovaný o tom vedel), že keď ich spolu uvidí, tak ich oboch zabije, že si ich radšej odsedí, akoby mal vrah vychovávať jeho deti, že si nepraje, aby bol vrah v blízkosti jeho detí. Neskôr ju obžalovaný dobehol a vtedy jej začal vulgárne nadávať. Keď prišla domov, povedala o tom poškodenému. Použitie vyhrážky zabitím vzbudili u nej dôvodnú obavu, bojí sa i svoj život a život druhu. Dňa 11.3.2013 v čase okolo 19.00 hod. bola doma, bol doma i poškodený a jej matka M. J.. Nieкто zospodu zvonil, išla sa pozrieť na balkón, kto to je. Bol tam obžalovaný, opäť sa im začal vyhrážať, že keď ich spolu chytí, tak ich zabije, že si nepraje, aby jeho deti hladkal a vychovával vrah. Poškodenému o tom radšej ani nepovedala, aby nebolo ešte horšie. Po nejakom čase, možno po pol hodine, prišiel obžalovaný k ich bytu, búchal na dvere, povedala poškodenému, že to búcha obžalovaný. Ten išiel radšej držať dvere, aby ich obžalovaný nevyvalil. Vtedy už obžalovaný nič nevykrikoval. Následne išla podať trestné oznámenie. Z vyhrážok obžalovaného mala opäť obavu, obava súvisela i s tým, že niečoho obdobného sa obžalovaný dopustil i v minulosti, bol za to i vo výkone trestu odňatia slobody. Súd na hlavnom pojednávaní dňa 12.9.2014 vypočul poškodenú a tá vypovedala nakoniec zhodne ako v prípravnom konaní, potvrdila použitie vyhrážok tak, ako to vypovedala už v prípravnom konaní, a i to, že mala z použitých vyhrážok strach. O týchto vyhrážkach povedala poškodenému aj matke. Poprela, že by bola za obžalovaným a povedala mu, že zmení výpoveď. Obžalovaný je s poškodeným kamarát, poškodený jej povedal, že na súde zmení výpoveď, že to poprie. Myslí si, že sa mu možno obžalovaný i vyhrážal, že mu už viac nepomôže, možno to bol dôvod, prečo zmenil výpoveď. On však pri vyhrážkach obžalovaného priamo nikdy nebol, ona mu len o nich povedala.

Svedok J. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nie je pravdou, čo vypovedal v prípravnom konaní, ako uviedol, nechal sa namotať, skutky sa nestali tak, ako vypovedal v prípravnom konaní. Pripustil, že sa raz stretol s obžalovaným a ten mu len povedal, že si nepraje, aby sa jeho deťom niečo stalo. Z obžalovaného nemal obavu, veď keby to tak bolo, tak by sa spolu nerozprávali, neprišli by spolu na hlavné pojednávanie, sú spolu kamaráti. Aj v prípravnom konaní chcel obžalovaný, aby išiel na políciu, to však neurobil. Dňa 11.3.2013 bol obžalovaný u nich, obžalovaný klopal na dvere, chcel vidieť svoju dcéru. Nie je pravdou, že by búchal, nič ani nehovoril, keď sa dvere neotvorili, odišiel. On bol v izbe s deťmi, nepočul vôbec, čo hovoril obžalovaný, nepočul, či kričal. Po tom poškodená sa rozhodla, že podá na neho trestné oznámenie. O tom, ako bude vypovedať, sa potom rozhodla poškodená. S poškodenou už spolu nežijú, čaká síce jeho dieťa, no už spolu nežijú. Poškodená mala byť u obžalovaného, povedala mu, že povie na súde pravdu.

Svedkyňa M. J. vypovedala, že v marci roku 2013 žila s poškodenou, ktorá je jej dcéra, vie o tom, že táto mala problémy s obžalovaným, vie od nej, že ju tento mal i udrieť, nadávať jej, mala z obžalovaného i strach, mal sa poškodenej i vyhrážať, že vrah nebude vychovávať jeho deti, že ju zabije. Počula dňa 11.3.2013, že obžalovaný búchal na dvere bytu, v byte nebol, kde bol vtedy poškodený, nevedela presne povedať, na podrobnosti si i viac nepamätala. Ona nebola priamo svedkom vyhrážok obžalovaného, vie o nich len od dcéry.

Svedkyňa V. A. - sestra obžalovaného vypovedala, že v rodine poškodenej bola naposledy na jar roku 2013, podľa nej poškodená stále hovorila, že sa musí zbaviť obžalovaného, že podá na neho trestné

oznámenie. Podľa nej obžalovaného provokovala, aby ju napadol. Ku samotným skutkom sa nevedela vyjadriť, nebola vtedy prítomná.

Svedok J. B. vypovedal, že mal byť svedkom, keď sa obžalovaný rozprával s poškodeným o deťoch obžalovaného, poškodený mal obžalovanému hovoriť, že ho poškodená nahovárala, aby vypovedal voči obžalovanému, aby ho tak dostala do väzenia, aby neprišla o deti.

Zhodne vypovedal i svedok D. L.. Vypovedal, že poškodený hovoril, že hocikakým spôsobom poškodená sa bude snažiť dostať obžalovaného do väzenia, žeby poškodený išiel vypovedať, on im hovoril, že on nepôjde, že i jeho poškodená vyhadzuje z bytu. Obžalovaný sa o deti stará.

Svedok X. N. sa ku žiadnemu skutku nevedel vyjadriť, obžalovaného z výkonu služby policajta OO PZ Handlová pozná, rozhodne však poprel, žeby v čase, o ktorom vypovedal obžalovaný, sa s ním stretol, v ten čas on nemal službu.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi - v spise 3T/134/2013 na č.l. 28-29, 120, z ktorých vyplýva, že obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť, ako i ublíženie na zdraví, ktorého sa dopustil voči poškodenej.

Súd návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 6.9.2013 - výsluchmi svedkov Z. A., pani O., pani X., zamietol, pretože išlo o výsluchy svedkov, nie k okolnostiam skutku, išlo o maloletú dcéru, ktorú obžalovaný navrhoval vypočuť k rozhovoru, resp. údajným hrozbám, ku ktorým súd vypočul svedkov, účastníkov rozhovoru, išlo pracovníčky sociálnoprávnej ochrany detí, ktoré neboli pri žiadnom zo žalovaných skutkov, výsluch týchto svedkov súd nepovažoval ku svojmu rozhodnutiu za potrebný.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy jednotlivo i súhrne, z nich vzhľadom na výpovede poškodenej, výpoveď svedkyne M. J., listinné dôkazy vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1/, 2/, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal sčasti na chránenej osobe - blízkej osobe - matke ich spoločných detí, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, sčasti odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona. Je síce pravdou, že obžalovaný spáchanie žalovanej trestnej činnosti popieral, jeho obrana je však podľa názoru súdu jednoznačne vyvrátená výpoveďou poškodenej, jeho obrana javí sa byť súdu ako účelová, motivovaná snahou zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Rovnako súdu javia sa byť nevierohodné a účelové i výpovede svedkov B., A., no predovšetkým zmenená výpoveď poškodeného. Ide o rodinných príslušníkov resp. kamarátov, a ich výpovede súd hodnotil ako účelové, motivované snahou pomôcť obžalovanému. Vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 3/, 4/, mal súd vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Štát chráni občianske spolunažívanie pred páchatelmi nebezpečného vyhrážania, ktoré spočíva v hrozbe nebezpečným útokom na život, zdravie alebo majetok iného. Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení

vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa.

Obžalovaný svojím konaním porušil tieto záujmy spoločnosti.

Súd sa oboznámil sa i so správami a charakteristikami osoby obžalovaného č.l. 155-157, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol opakovane postihnutý v priestupkovom konaní, v mieste bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje. Oboznámil sa s odpisom registra trestov č.l. 157, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch 5-krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, z posledného výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trvaní 2 roky a 4 mesiace, pre výkon trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bol prepustený 12.3.2012 - odsúdený bol pre prečin podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona a iné, v konaní OT/34/2010 a sp. zn. 1T/79/2010.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhladol však 2 priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, teda prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, a tým použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona, pri ukladaní trestu, prihliadnuc i na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, a pri zohľadnení všetkých týchto okolností potom dospel k záveru, že trest v prvej polovici upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, pre výkon trestu v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, v dostatočnej miere bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Takýto trest potom súd hodnotil ako primeraný, spravodlivý a zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.